

In Lenčka, oj, Lenčika, ubožica, kaj ti nimaš svilnate rute?

Ej, Lenčka, jaz sem te videl, Lenčka! In sem te videl in sem spoznal, da imaš tudi ti svilnato, Lenčka, lepšo od vseh, izmed vseh najlepšo!...

Solnce sije na tvojo rumeno, rdečepikčasto, Lenčka, materine solze se blestijo v solncu na njej in lepa je, tvoja ruta, kakor svilnata, lepša od vseh, izmed vseh najlepša!...

Pesem o kukavici.

<i>Mamica draga v rodni vasici,</i>	<i>Ali je kukavica</i>
<i>ali je tudi pomlad že pri vas?</i>	<i>že priletela?</i>
<i>So že pobarvane trate zeleno,</i>	<i>Mamica draga, koliko let vam</i>
<i>ali še straši rožice mráz?</i>	<i>še je naštela?</i>

*„Koliko let še? Zakaj me vprašuješ?
Tega pač ptičica lahna ne ve,
leta mi šteješ ti, sinko moj dragi!
Česa se zbalo je tvoje srce?“*

Jan Reginov.

Pravijo si bajke ...

<i>Na poljani breze</i>	<i>Pravijo si bajke</i>	<i>Po mladosti ljubki</i>
<i>bele vse stojijo</i>	<i>lepe o pomladi,</i>	<i>tiho se solzijo;</i>
<i>in ponoči skrivno</i>	<i>bajke o veselju</i>	<i>pravijo si bajke</i>
<i>govorijo ...</i>	<i>in o nadi.</i>	<i>in šumijo ...</i>

Davorinov.

Orač.

<i>Zgodaj spet orač zdaj vstajam</i>	<i>Saj težkó ni rano vstati,</i>
<i>in na polje se podajam.</i>	<i>ko žari vzhod v zori zlati,</i>
<i>Kdor rad je pogačo belo,</i>	<i>izpod neba pa škrjanca</i>
<i>z mano vstaja naj na delo!</i>	<i>pesemca budi zaspanca!</i>

Fr. Rojec.

